

SESSİZLİK ŞEHİRİ**İbrahim SAĞIR**

Sessizlik şehrine bir dost götürdük
Ne hatır sordular ne hâl sordular
Hanesine usulünce yatırdık
Ne adres sordular ne yol sordular

Bura sakinleri hepsi lâl olmuş
Kalkmış sen ben farkı bir emsal olmuş
Geçmiş hayatları hep masal olmuş
Ne nakit sordular ne mal sordular

Bir küçük tümseğe dönmüş bedenler
Saklanmış toprağın altında tenler
Unutmuş dünyayı önce gidenler
Ne asır sordular ne yıl sordular

Adları yazılmış hece taşına
Yatmışlar uyurlar yalnız başına
Bakmazlar yabanın kurdu kuşuna
Ne keklik sordular ne çil sordular

Gece nedir gündüz nedir bilmezler
Sema güneş yıldız bedir bilmezler
Üşümezler urba setir bilmezler
Ne aba sordular ne çul sordular

Buraya gelenler atmış dertleri
Bir uzun sükûta katmış dertleri
Geride kalana satmış dertleri
Ne petek sordular ne bal sordular

Bayram gelir, seyran gelir gülmezler
Dost ahbabı ziyarete gelmezler
Üstlerinde otlar bitmiş yolmazlar
Ne zambak sordular ne gül sordular

Nişanları sade şu taşlarıdır
Selviler çiçekler sırdaşlarıdır
Yağmurlar belki de gözyaşlarıdır
Ne deniz sordular ne göl sordular